

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa. Obwieszczenie.

Ze względu na obrady, które dla podwyższenia niektórych stałych podatków toż są jeszcze w drodze konstytucyjnej, rozporządziło c. k. ministerium finansów dekretem z 20. października 1862 l. 4291/M. F., ażeby aż do nadejścia spodziewanych w wspomnianym względzie dalszych rozkazów rozkładane i pobierane były stale podatki wraz z zaprowadzonym na mocy najwyższego patentu z 13. maja 1859 (Dz. u. p. z r. 1859, zeszyt XXIV. nr. 58) nadzwyczajnym dodatkiem na rok administracyjny 1863 tymczasowo w ten sam sposób i z tym samym wymiarem, jak to stosownie do najwyższego patentu z 12. paźdz 1861 (Dz. u. p. z r. 1861, zeszyt XLIV. nr. 101) rozporządziło ministerium finansów dekretem z 17. października 1861 l. 4363/M. F. (Dodatek do dziennika rozporządzeń z r. 1861 nr. 27 stronica 89).

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z prezydium c. k. dyrekcji finansów krajowych.
Lwów, 28. października 1862.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 6. sierpnia r. b. wraz z wydaniem na to i podpisanym dyplomem wynieść najłaskawiej Dra Karola Ignacego Strañsky'ego, krajowego radcę medycynalnego we Lwowie, przy sposobności przeniesienia go na własne żądanie w stały stan spoczynku, w dowód najwyższego uznania jego długoletnich, wiernych i pożytecznych usług do stanu szlachty Cesarstwa austriackiego z przydomkiem „von Heilkron“.

U s t a w a

co do ustanowienia kompetencji sądów i c. k. władz policyjnych względem przestępstw objętych ustawą karną z 27. maja 1852, ważną dla Królestw Czech, Lombardyi i Wenecyi, Dalmacji, Galicyi i Lodomerji z księstwami Oświęcimskim i Zatorskim i W. księstwem Krakowskim, dla Arcyksięstw Austriackich poniżej i powyżej Anizy, dla księstw górnego i dolnego Szląska, Styryi, Karyntyi i Krainy, Salzburga i Bukowiny, dla margrabstwa Morawskiego, dla oksiężanego hrabstwa Tyrolu i Vorarlberga, dla uksiężanego hrabstwa Gorycyi i Gradyski, dla margrabstwa Istrii i miasta Tryestu z obwodem.

Z przyzwoleniem obydwu izb Mojej rady państwa uznają za stosowne rozporządzić, jak następuje:

§. 1. Jurysdykcya wszystkich w powszechnym kodeksie karnym z 27. maja 1852, za przestępstwa uznanych karygodnych uczynków z wyjątkiem tych, które zawarte są w rozporządzeniu ministerjalnem z 2. kwietnia 1858 l. 51, Dziennika ustaw państwa, przysłuży w ogólności sądom, przyczem postępować się ma według procedury karnej z 29 lipca 1853.

§. 2. Tytko w obrębie policyi głównych miast: Wiednia, Lincy, Salzburga, Gracu, Lublany, Tryestu, Insbruka, Wenecyi, Zary, Pragi, Berna, Krakowa i Lwowa, ma być jurysdykcya karna w pierwszej instancji przy przestępstwach §. 3. tej ustawy objętych, o ile przez nie nikt uszkodzonym nie został, wykonywana przez istniejące tamże c. k. władze policyjne według §. 9. procedury karnej z 29. lipca 1853.

§. 3. Do tej jurysdykcji będą należeć następujące przestępstwa objęte ustawą karną z 27. maja 1852.

1. Umyślne zamilczenie członków stowarzyszenia dozwolonego (§. 299. ustawy karnej).

2. Przekroczenie patentów, rozporządzeń i t. d. (§. 315).

3. Uszkodzenie latarni przeznaczonych do oświetlenia miejsc publicznych (§. 317).

4. Uszkodzenie znaków ostrzegających (§. 319).

5. Objęte §. 321 przestępstwo przyjęcia czeladnika bez przepisanego wykazania.

6. §. 323 i 324 objęte powrót wydalonego, o ile wydalenie zarządzone było przez władze bezpieczeństwa lub gminne.

7. §. 338 objęte przestępstwo zakazu kąpienia się, ślizgania i chodzenia po lodzie w miejscach niebezpiecznych.

8. Zaniedbanie wystawienia znaków ostrzegających przy budowie §. 380.

9. §§. 387, 388, 390 i 391 objęte przestępstwa zaniedbanego doniesienia o zwierzęciu wściekłym lub o wściekłą podejrzaniem, niedozwolonego trzymania zwierząt szkodliwych, zaniedbania ostrożności w chowaniu dzikiego zwierzęcia trzymanego za pozwoleniem, i zaniedbania złych zwierząt domowych.

10. Za nieczyszczenie studzien, cystern i t. d. (§. 398.)

11. Zastawianie ulic nocną porą powozami, beczkami i t. d., zaniedbanie ustawienia przytem znaków ostrzegających i latarni (§§. 422 do 424).

12. Zrzucanie z okien i t. d. lub zaniedbanie utwierdzenia przedmiotów tamże ustawionych lub zawieszonych (§. 426.)

13. §§. 427 do 430 objęte przestępstwa szybkiego i nieostrożnego jeżdżenia, zostawianie przy koniach pacholka, którego policya uzna niezdolnym, lub zostawianie koni bez dozoru.

14. W §§. 517 do 521 za przestępstwo uznane zebranie.

15. Zastarzałe niebezpieczne opilstwo pewnych rękodzielników, wyrobników i sług (§. 524).

§. 4. Jeżeli obwinienie o jedno z przestępstw przytoczonych w §. 3. ciąży na osobie, która jest obwinioną o inny powszechnym kodeksem karnym objęty kompetencji sądów zastrzeżony karygodny uczynek, lub jeżeli dopiero przy postępowaniu ustnem pokaze się, że przestępstwo, względem którego przez sąd śledztwo zarządzone zostało, jest przestępstwem przez tę ustawę jurysdykcji c. k. władz policyjnych przydzielonem, natenczas sąd ma pomimo tego dalej postępowanie prowadzić, i wydać wyrok.

Jeżeli władza policyjna wątpi, czy uczynek karygodny wchodzi w zakres jej działania, natenczas ma porozumieć się z odpowiednim sądem, i na żądanie tegoż, jemu sprawę odstąpić.

§. 5. Rozporządzenia cesarskie z 11. maja 1854 l. 120, D. U. P. i z 20. czerwca 1858 l. 88, D. U. P. znoszą się.

§. 6. Kompetencya przez tę ustawę sądom przyznana, odnosi się także do przestępstw dawniej popełnionych, o ile te wkrótce po wprowadzeniu tej ustawy w życie władzom policyjnym wykazane nie zostały, lub o ile względem skutecznego doniesienia nie rozesłano pozwów.

§. 7. Ministerstwa stanu, sprawiedliwości i policyi mają polecenie wykonać tę ustawę, która od 1. listopada 1862 wstępuje w życie.

Franciszek Józef, w. r.

Arcyksiążę Rainer, r. w.

Schmerling, r. w.

Mecsery, r. w.

Lasser, r. w.

Z najwyższego rozkazu baron Ransonnet, r. w.

Cześć nieurzędowa.

Monarchia Austriacka.

Kraków, 28. października. (Mianowanie administratora diecezji krakowskiej.)

Krak. Ztg. donosi: „Podług nadesłanego panu ministrowi stanu reskryptu wysokiego c. k. ministerium spraw zewnętrznych z 6. października r. b. l. 11.234, mianował Jego Świątobliwość Papież dziekana katedralnego kapituły tarnowskiej X. Antoniego Gałeckiego, apostołskim administratorem austriackiej części diecezji Krakowskiej, a zarazem został X. Gałecki na odbytem 25go września 1862 w Rzymie tajnem konsystorzu prekonizowany biskupem Amatejskim in partibus infidelium.

Nadto zaprosił Jego Świątobliwość X. Gałeckiego, ażeby przed rozpoczęciem swojego urzędu przybył do Rzymu dla odebrania stosownych informacyj do swojej funkcji urzędowej, z kąd powróciwszy do Krakowa, obejmie niezwłocznie swój urząd.

Wiedeń, 28. października. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące. — Rozporządzenie względem telegrafów. — Rozporządzenia ze strony Prus z powodu zarazy bydła.)

Jego Mość Cesarz udzielał wczoraj przed południem przez kilka godzin posłuchania, i przyjmował między innymi fzm. hrabiego Coronini, który przybył z Pesztu, i wszystkich ministrów.

Na ławy dworskie do Schönkirchen udali się Ich cesarz. MM. Arcyksiążęta Albrecht, Karol Ferdynand, Ernest, Zygmunt i Wilhelm, i książę Modęński.

Wczoraj po południu przybyła z Pesztu deputacya 16 magnatów węgierskich, założycieli węgierskiego instytutu kredytowego ziemskiego, aby Najjaśn. Panu na osobnej audyencji złożyć podziękowanie za przyzwolenie na zakład. Dziś węgierski kanclerz nadworny hrabia Forgach daje ucztę dla uczczenia tej deputacji. Poseł grecki baron Sina zaśląb, i z tej przyczyny odłożył swoją podróż do Tryestu; baron Sina nadesłał z Ischl dla tutejszych zakładów dobroczynnych 700 zł. Królewsko-neapolitański poseł baron Winspeare powrócił znou z Wenecyi.

Wczoraj po południu odbyła się rada ministerjalna pod prezydencją hr. Rechberga.

Ministerium handlu wydało do wszystkich urzędów telegraficznych następujące rozporządzenie, jakie już pierwszej urzędu pocztowe otrzymały: Jego c. k. Apost. Mość najwyższem piśmie odręcznym rozporządził, że od 1. listopada b. r. administracya telegrafów przechodzi z ministerium finansów do ministerium handlu.

Jak donosi *Gazeta wiedeńska*, wydał rząd pruski z powodu srożącej się nanowo zarazy bydła rogatego w Morawii i Czechach dla powstrzymania jej od granic swoich, następujące rozporządzenia do władz swoich w tych obwodach, które graniczą z c. k. austriackimi państwami:

a) Bydło rogate, owce, nierogacizna, kozy, psy i drób, świeże skóry wołowe i z innych zwierząt, rogi i nietopiony łój, mięso wołowe, gnoj, siano, słomę i sprzęty stajenne wszelkiego rodzaju nie mogą być weale przepuszczone;

b) także nieobrobiona wełna, suszone skóry i sierć zwierzęca nie będą wpuszczane, jeśli są powody do podejrzenia, że pochodzą z miejsc zarazonych; nakoniec

c) będą tylko te osoby przepuszczone przez granicę, o których można sądzić wedle okoliczności, że albo nie były w żadnym z miejsc zarazonych, albo przynajmniej nie miały tam żadnej styczności z zarazonym bydłem. Wszystkie zaś osoby, przy których wnosi można stosunkowo do ich zatrudnienia lub handlu, że mają styczność z bydłem rogatem, jako to: handlarze bydła i skór, rzeźnicy, garbarze i oprawy mają być odprawiani, lub jeśli ważne powody przemawiają za ich przypuszczeniem, muszą poddać się pierwszej staranności, pod dozorem policji przedsiębranemu oczyszczeniu.

(Posiedzenie izby deputowanych z 27. paźdź.)

Zagaił posiedzenie prezydent Dr. Hein o godzinie 11¹/₂ zrana. Na ławie ministrów zasiadli pp. Schmerling, Lasser, Degenfeld, Plener i radea ministeryalny Brentano.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu przystąpiono z porządku dziennego do dalszej debaty jeneralnej nad *ustawą bankową*.

Za wnioskiem wydziałowym przemawiali Skene, i Winterstein, a przeciw wnioskowi Rosthorn, który oświadczył się głównie przeciw wszelkiemu podziałowi zysku. Nadto zapisali się jeszcze dziś przeciw wnioskowi Dr. Antoni Ryger i Brosche.

Przy końcu posiedzenia oznajmił minister Lasser, że Jego ces. Mość raczył udzielić najwyższej sankcji uchwalonej zgodnie w obu izbach ustawie względem kompetencji sądów i władz policyjnych co do sadzenia przestępstw zawartych w kodexie karnym, i że ta ustawa wejdzie już w życie z dniem 1. listopada r. b.

Poczem zamknięto posiedzenie o godzinie 1¹/₄ w południe.

Francya.

Paryż, 25. października. (Różne wiadomości.) Z Lugdunu donoszą, iż król pruski przejeżdżając z małżonką swą przez Lugdun, wiele kosztownych towarów w tamtejszych fabrykach zakupił. — Dziennik *La France* zaprzecza wieści o odwołaniu posta włoskiego p. Nigra. Pokazał on zawsze wiele taktu i wiele sympatyj dla Francji, dla tego odwołanie go sprawiłoby w ogóle przykre wrażenie. Na ostatnim posiedzeniu rady stanu, na którym Cesarz przydywał, większość a nawet i minister Rouher oświadczyli się za zupełnem wyzwoleniem piekarstwa z pod wszelkiej kontroli policyjnej. Powody jednak, z którymi prefekt departamentu Sekwany, p. Hausmann wystąpił w obronie obecnego systemu nadzoru administracyjnego, tak wielkie sprawiły wrażenie na Cesarzu, że sprawa ta głębiej jeszcze rozbiegana być ma. — Nowy poseł rosyjski, p. Budberg oczekiwany był jada chwilę w Paryżu.

Belgia.

Bruxela, 25. paźdź. (Wyjazd Królowej angielskiej.)

Wczoraj rano nadeszło doniesienie komendanta stacyi morskiej, iż przeprawa do Anglii odbyć się może bez żadnego niebezpieczeństwa, w skutek czego Królowa Wiktorya tegoż samego dnia popołudniu odplynęła z Antwerpii z całym dworem swoim. Książę Alfred, który onegdaj korzystając z chwilowego uspokojenia morza, chciał zrobić wycieczkę z Ostendy do Blackwall, wrócić musiał po kilku godzinach do portu, i dziś dopiero do Anglii odplynąć mógł. Burze w ostatnich dniach zrzuciły wielkie szkody na wybrzeżach belgijskich i nawet w głębi kraju.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 27. października. (Mianowanie.)

Dzien. Powszechny ogłasza następujący ukaz cesarski do namiestnika Królestwa Polskiego.

Na przedstawienie waszej Cesarskiej Wysokości, rzeczywistego radcę stanu *Szwecowa*, zarządzającego przedtem zniesioną obecnie kancelaryą namiestnika, najmiłościwiej mianujemy dyrektorem nowo urządzonej czasowej kancelaryi waszej wysokości, jako namiestnika naszego w Królestwie,

(podpisano) „Aleksander.“
przez Cesarza i Króla.

Księstwa Naddunajskie.

(Wzrastające nieukontentowanie w Moldawii.)

Pomimo listów, które książę Couza pisał do trzech przywódców ruchu w Jassach, nieukontentowanie z przyczyny unii nie zostało dotąd uspokojone. Wyborcy miejskiego okręgu wyborczego w Jassach wydali, jak zapewniają, do innych moldawskich okręgów wyborczych wezwanie do następujących wspólnych kroków. Wszystkim deputowanym Moldawii ma być od wyborców dane zlecenie nie udawać się do Bukaresztu. Tymczasem w materialnym także

względnie wzrasta w Jassach nieukontentowanie, im bardziej zima się zbliża. Rękodzielników jest mnóstwo bez zarobku, zebraków przybywa coraz więcej. Handel i przemysł upadły; dziś kupiec zamyka sklep, jutro oberzysta dom zajezdny, ponieważ nie mają odbytu. Przyczyna tego jest, że większą część władz przeniesiono do Bukaresztu; szlachta z prowincji coraz rzadziej przybywa do dawnej stolicy, dziś zamienionej w miasto prowincjonalne. Aby zrobić sobie dokładny obraz powszechnego w całej Moldawii nieukontentowania, trzeba przydać tu jeszcze wiele, to jest szlachty nieżyczliwej dla unii, wielu urzędników oddalonych częstokroć bez żadnej przyczyny.

Grecya.

(Stan rzeczy w Grecji.)

Nie mamy dotąd pewniejszych wiadomości o rozpoczęciu i przebiegu wypadków w Grecji. Ostatnia korespondencja z Aten z dn. 18. października donosi, że Król i Królowa dnia poprzedniego opuścili stolicę na pokładzie korwety parowej „Amalia“, chcą zrobić wycieczkę do Peloponesu dawno już zamierzaną. Telegram późniejszy wnosil, iż Król i Królowa z uniesieniem przyjęci zostali w Hydrze i w Kalamacie, gdzie władze starały się wszelkimi sposobami uprzyjemnić pobyt wysokich gości. Następnie przez Stambul dowiedziano się o wybuchu powstania w Wonicy i zaprowadzeniu rządu tymczasowego, do którego składu należeli Bulgaris, Kanaris i Ruffos. Ateny zdawały się jeszcze spokojne. Król przybył dnia 23. o godzinie trzeciej z południa do portu Pireus, idąc jednak za radą posłów mocarstw zagranicznych, którzy na przeciwko niemu wyjechali, okręt królewski nie wplynął do portu, lecz stanął na kotwicy w zatoce Salaminy. Dekret ukonstytuowania się rządu tymczasowego datowany był z dn. 23. b. m.

Powyższe wiadomości uzupełnił nadzwyczajny dodatek do gazety bawarskiej z dn. 26. października. Opiewa on jak następuje: Wiadomość o złożeniu korony przez Króla Imci greckiego w dniu 22. bieżącego miesiąca, nie może być prawdziwa. Według ostatnich doniesień z Aten, rewolucya wybuchła tam dopiero w nocy z 22. na 23. października, Król zaś dopiero 23. powrócił miał do portu Pireus; parowiec „Amalia“, na którym Król się znajdował, zarzucił kotwicę w zatoce salamińskiej. Wnet stanęły obok niego dwa parowce, jeden angielski a drugi francuski, a posłowie tych mocarstw udali się natychmiast na pokład „Amalii.“ Dnia 23. ukonstytuować się miał rząd tymczasowy w Atenach złożony z pp. Bulgaris, Canaris i Ruffos. Nie potwierdza się, ażeby Maurokordatos należeć miał do składu tego rządu. Od 24. października nie było późniejszych telegramów z Aten.

Według gazety bawarskiej powstanie wybuchnąć miało dnia 19go w Wonicy. Grivas stanął na czele powstańców.

Późniejszy telegram donosi o przybyciu Króla greckiego do Korfu, który ztamtąd do Wenecyi udać się miał. Jeżeli telegram ten się sprawdzi, to rewolucya w Grecji byłaby już faktem dokonany. *Donau Zeitung* sądzi, że rewolucya w Grecji w związku jest z ogólnym planem rewolucjonistów w Europie; chcą oni utrzymać ciągłe insurekcję w greckich i słowiańskich prowincjach tureckich dla osiągnięcia innych zakrytych jeszcze zamiarów. Wszakże już w czasie powstania w Nauplii powstańcy oczekiwali na pomoc z Włoch i Caprery. Zdaje się, iż w obec wypadków w Czernogórze i w Serbii powstanie w Nauplii, było zawczesne, terazniejsze zaś powstanie będzie już za późne, i załować tylko wypadka, że Grecy nie bez własnej winy miasto używania wolności, którą ich hojną ręką obdarowano, siły swoje niszczą, dążąc do utopij, które zrealizowane być nie mogą.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś dnia 30 października r. b. o godzinie 6tej z wieczora w nowo zrestaurowanej sali ratuszowej.

Na porządku dziennym sprawy na ostatnim posiedzeniu nie załatwione. Lwów, dnia 26. października 1862 r.

(Pożary.) Z obwodu tarnopolskiego donoszą nam dziś o dwóch pożarach. Dnia 12. b. m. o godzinie 8. wieczorem powstał ogień w karczmie w Sokolinie i zniszczył cały dach jako też złożony na strychu zasób zboża tamtejszego dzierzawcy propinacyi. Ze śledztwa pokazało się, że ogień był podłożony, a szkoda obliczona na 430 zł. w. a.

Drugi pożar wydarzył się w tym obwodzie d. 13. b. m. w Romanówce. Z niewiadomej dotąd przyczyny, a prawdopodobnie z nieostrożności zapalił się dom tamtejszego włościanina Wasyla M., i zgorzało 5 domów, 17 budynków gospodarskich, a oprócz tego stracili pogorzelcy cały tegoroczny plon zboża, mianowicie 27 kóp pszenicy, 283 kóp żyta, 105 jęczmienia, 33¹/₂ owsa, 76¹/₂ hreczki i 5 kóp prosa, jako też znaczne zasoby siana i słomy i wiele sprzętów domowych i gospodarskich. Całą stratę obliczono na 6064 zł. 90 c. wal. austr. Do przytłumienia pożaru przyczyniła się głównie żandarmera z Wiśniowczyka.

(Morderstwo) Dnia 12. b. m. popełnione zostało morderstwo w Zaranicy w obwodzie tarnopolskim. Ofiarą tej zbrodni był tamtejszy parobek dworski Mykita Buchta, który nocną porą pełnił zwykłe służbę strażnika polowego i czuwał nad tem, ażeby włościanie niepasali bydła na łanach dworskich. Otóż z zemsty za zajęcie kilku sztuk bydła włościańskiego napadło go w nocy z 11. na 12. b. m., gdy spał na ławce przed domem, trzech chłopów, między tymi jeden urlopnik z 15. pułku piechoty, i udusiwszy go, wrzucili ciało jego do rowu napełnionego wodą w pobliżu rzeki Strypy. Dopiero 15go wieczorem znaleziono trupa w rowie, a wytoczone natychmiast śledztwo doprowa-

dziło do wykrycia zbrodniarzy, którzy oddani zostali zaraz przynależnemu sądowi

(Nieszczęsny wypadek.) W kolonii Reichenbach w obwodzie lwowskim, zginęło 17. b. m. dwoje ludzi przypadkowa śmiercią, mianowicie 18letnia córka tamtejszego kołodzieja Chrystyna Breitmeyer i 19letni terminator jego Henryk Wolf. Kopiec glinę zasypiani zostali oboje ziemią i niedołano ich już odratować.

(Wyścigi statków (regatta) w Tryeście.) Dnia 16go b. m. odbyła się w Tryeście wielka regatta c. k. marynarki wojennej wobec Jego Cesarzew. Mości nacelnego komendanta marynarki Arcyksięcia Maksymiliana. Do gonitwy przeznaczona była przestrzeń od St. Bartolo, aż do zamku morskiego Miramare. Wszystkie zbędne statki szesnastu stojących w porcie tryestyńskim okrętów wojennych i tryestyńskiej stacyjnej komendy marynarki brały udział w tych wyścigach. O godzinie pół do 3ciej dał hasło do rozpoczęcia gonitwy statek kanonierski „Velebit“ wystrzelał działowym. Statek kanonierski „Seehand“ stał na kotwicy z bandą muzyczną pułku piechoty Arcyksięcia Ludwika u zamku morskiego Miramare, lina wyciągnięta od tego statku, aż do terasy ramiowej stanowiła metę wyścigów. Banda muzyczna witała zwycięzkie statki, t. j. trzy, które najpierwsze dotknęły do mety, marszem tryumfalnym. Na terasie zamku Miramare byli zehrani dostojni widzowie i bezparcyalna komisya i rozstrzygali, który statek zwyciężył. Wygrywające statki otrzymały następujące nagrody: Sternik pierwszego (należącego do stacyjnej komendy marynarki) teleskop, wioślarze po 3 dukaty i czarnożółte kokardy, a oprócz tego sam statek czarnożółtą honorową banderę; drugi wygrywający statek (kaik yachtu „Fantasya“) białoczerwoną banderę honorową, a każdy wioślarz dwa dukaty i taka samą kokardę; a trzeci nakoniec (szalupa fregaty pancerniej „Smok“) czerwonożółtą banderę honorową, każdy wioślarz po dukacie i taką samą kokardę. Statek, który ostatni dobiegł mety, otrzymał żywe prosie i białą banderę z wizerunkiem tego zwierzęcia, którą musiał nosić przez cały dzień.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 29go października. Nie możemy dostrzedz żadnej zmiany w handlu zbożowym, żadnego polepszenia i ruchu; stagnacja trwa nieprzerwanie, i pewno nie ustąpi, chyba by zaszły nieprzewidziane jakie wypadki, na co się wcale nie zanosi. W Anglii, we Francji, słowem w krajach zboże nasze głównie konsumujących targi przepelnione dowozami, obroty zaś handlowe ograniczają się na kupnach do zaspokojenia dziennej potrzeby; spekulacja nigdzie się jeszcze nie pojawiła. W obec takiego stanu rzeczy w Londynie, Paryżu i innych targach francuskich i angielskich, ceny zboża na targach niemieckich utrzymać się nie mogą, i ciągle dążą ku wolnemu obniżaniu. W Wrocławiu mianowicie obroty w handlu zbożowym zupełnie prawie ustały; tylko celna wyborowa pszenica jeszcze ma odbył jaki taki; o gatunki podlejsze nikt się nie pyta, kupca wcale nie znajdują. Przy takim usposobieniu targu notują nominalnie ceny następujące; a mianowicie:

Pszenica galicyjska	od 70 do 74	srebrników szefel prusk.
Zyto	od 53 do 57	„ „
Jęczmień	od 40 do 42	„ „
Owies	od 24 do 25	„ „
Groch	od 45 do 56	„ „

Zanosilo się w tym roku na ożywiony handel konieczny, i świeże wyborowe ziarno płacono już w Wrocławiu do 18 tal. za cetnar cłowy. Teraz widoki te ustały, pokup na konieczny znacznie osłabł. Z Hamburga donoszą, iż przy dość znacznych dowozach chęć do kupna zupełnie ustała; w Wrocławiu cena czerwonej konieczny spadła do 15 talarów, i po tej cenie tylko świeże wyborowe ziarno pozbyć jeszcze można; gatunki podlejsze daleko są tańsze i nikt kupić ich nie chce. Zdaje się, iż wartość konieczny nie dojdzie u nas do tej wysokości, jak się na nią zanosilo, zwłaszcza że przy ciągle zniżającym się azio na srebro, talar pruski (83 tal. = 150 zł. a.), dziś już za ledwo na 130 c. przyjąć można, co wpłynąć musi na zniżenie u nas ceny produktów naszych.

Rzepak mniej poszukiwany i odbył trudniejszy; zimowy trzyma się w Wrocławiu na 220 do 250 srebrników; rzepuk na 180 do 200 za 150 \mathcal{E} wagi cłowej.

Na wełnę pokup wszędzie ożywiony; tak z Berlina i Wrocławia jak i Wiednia i innych miast monarchii donoszą, iż dawniejsze zapasy nie są już znaczne, spodziewać się zatem można, iż wełna ze strzyży przyszłorocznej chętnych kupców znajdzie.

Okowita wszędzie w cenie obniża, odbył na nią bardzo ograniczony.

W obec smutnych doniesień o handlu zbożowym za granicą, ceny na targach naszych utrzymują się stosunkowo na bardzo wysokim stopniu. We Lwowie płacono pszenicę po 7 do 8 zł. w. a. korzec; żyto 5 do 5½, jęczmień około 5. Wszakże po cenach tych pokup bardzo ograniczony i tylko do konsumcyi miejscowej zastosowany.

Okowita trzyma się na 110 do 114 c. garniec, prawie drożej jak w Wiedniu, gdzie popytu na nią wcale nie ma.

Lwów, 29. października. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: męc pszenicy (80 \mathcal{E}) 4zł. 11c.; żyta (78 \mathcal{E}) 2zł. 52c.; jęczmienia (67 \mathcal{E}) 2zł. 41c.; owsa (46 \mathcal{E}) 1zł. 66c.; bieczi 2zł. 70c.; grochu —zł.—c.; kartofli —zł. 98c.; cetnar siana 1zł. 43c., okłotów 69c.; — sąg drzewa bukowego 12zł. 20c., sosnowego 10zł. 50c. w. a. — Ceny drobiazgowej sprzedazy bez odmiiany.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 30. października. Przedwczoraj miały posiedzenie obie izby rady państwa. Izba panów załatwiła i uchwaliła ostatecznie dwie ustawy: projekt opodatkowania cukru burakowego podług wniosku komisji mieszanej, i projekt ustawy względem przedaży promesów na losy pożyczkowe podług uchwały izby deputowanych. Przyszłe zebranie izby panów nie zostało jeszcze naznaczone. W izbie deputowanych skończyły się na przedwczorajszym posiedzeniu jeneralne debaty nad ustawą bankową; wczoraj miały się rozpocząć rozprawy szczegółowe, a mianowicie wzięte będą najprzód pod obradę statutu banku. — Wydział finansowy na rok 1863 zajmował się jak pisze *Presse* na przedwczorajszym posiedzeniu oznaczeniem sposobu, jaki ma być zachowany przy zdawaniu sprawy o budżecie na rok 1863 w obec pełnej izby, i uchwalono po długiej debacie zamieścić w jeneralnem sprawozdaniu tylko ustawę finansową i odpowiednie cyfry; zaś pojedyncze referaty mają być jako dodatki załączone do ustawy finansowej. Tym sposobem ułatwione zostaną znacznie obrady izby, gdyż niepotrzeba będzie zdawać sprawy osobno z każdej rubryki, i przeto można się spodziewać, że cały budżet na rok 1863 załatwiony zostanie w drugiej połowie listopada.

W obec wypadków greckich straciły dziś chwilowo na znaczeniu wszystkie inne sprawy europejskie. Rewolucya tamtejsza robi olbrzymie postępy i ogarnęła już zgoła kraj cały. W samej stolicy, jak się pokazuje z nowszych doniesień, wybuchło powstanie dopiero we cztery dni później niż w Bonicy. Wiadomość jednakże, jakoby Król Otto miał zrzec się korony, zaprzeczają teraz ze wszech stron. Dnia 24. b. m., jak telegrafują dziennikowi *Bothschafter* z Tryestu z 27. b. m., miał on wprawdzie skłaniać się do abdykacyi, jednak z zastrzeżeniem prawa sukcesyi dla swojej familii. Bulgaris, prezydent prowizorycznego rządu, który utworzył się nazajutrz po odjeździe małżonków królewskich z Pireju, zatem dnia 23. b. m. miał rozpocząć układy z Królem i oświadczyć, że warunkowa abdykacya nie może być przyjęta. Tymczasem, powiada dalej telegram *Bothschaftera*, przybył do Króla korpus dyplomatyczny, i jednogłośnie odradzał mu wszelkich ustępstw w obec rewolucyi. Wtedy zerwał Król wszelkie układy z Bulgaridem; szczególniej zaś miał Króla zachęcać do stanowczego oporu sir Edward Bulwer, przyrzekając mu energiczną pomoc Anglii, której znaczna eskadra znajduje się już na wodach greckich. Wszelako niektóre szczegóły tego telegramu nie zgadzają się z dawniejszymi wiadomościami autentycznymi; Król Otto bowiem był podług gazety bawarskiej już 23go b. m. z powrotem w Pireju, a reprezentantem Anglii przy dworze greckim nie jest sir Bulwer, który, jak wiadomo, jest posłem w Stambule, lecz pan Scarlett. Prócz tego przyniosła jeszcze dzisiejsza poczta następujące dalsze wiadomości telegraficzne o wypadkach tamtejszych: *La France* z 27go donosi: Jenerał Hahn proponował Królowi w Salamidzie przeciąć komunikację z Atenami za pomocą 2600 ludzi, którzy w armii pozostali wiernymi Królowi. Arsenal marynarki w Poros został ubezpieczony. (Król i Królowa mieli być zdecydowani trzymać się w wiernych prowincjach). Naczelnik powstańców w Bonicy wydał do ludności proklamacyę, wzywającą do broni przeciw Turkom. Turcka dywizya obsadziła Artę dla odparcia Greków. Zapewniają, że francuska eskadra ewolucyjna odpłynęła do Grecyi. Słychać, że imię księcia Leuchtenberga zostaje w związku z powstaniem greckim. W Atenach podpisują adres do Jończyków, ażeby żądali połączenia swego z Grecyą. Z Tulonu donoszą z 27go b. m., że eskadra średniomorska odjechała dnia tego do Grecyi, a telegram w *Presse* z Mnichowa z 28. b. m. oznajmia, że Król Otto miał dnia tego przybyć do Wenecyi, a ztamtąd niezwłocznie udać się na Tyrol do Mnichowa.

Wiadomość z innych państw europejskich są bardzo skąpe. Z Turynu donosi telegram z 27. b. m., że parlament włoski zwołany został dekretem królewskim na dzień 18. listopada, a do tego czasu, jak zapowiadają dzienniki włoskie, nie zajdzie żadna zmiana w gabinecie piemontkim. Wspomniemy tu tylko jeszcze pogłoskę podaną w *Daily News*, jakoby wielu poważnych i myślących Włochów przypuszczalo teraz możliwość wojny z Francyą, na którą Wiktor Emanuel zgodziłby się ich zdaniem z największą chęcią. Źródłem tej pogłoski są widocznie terażniejsze wypadki greckie.

W Kassel rozpoczęły się już 27. b. m. posiedzenia stanów, a komisarz sejmowy zapewniał, że rząd będzie dokładać wszelkich starań, by dokonać dzieła pojednania.

W radzie stanu Królestwa Polskiego przyjęty został, jak donosi *Czas*, jednogłośnie wniosek, ażeby każdy aresztowany był w przeciągu 24 godzin zawiadomiony o przyczynie aresztowania swego, a w ciągu trzech dni po uwięzieniu stawiony przed sądziego; mówią, że nawet sam Wielki Książę wotował za tym wnioskiem.

Z amerykańskiego teatru wojny donoszą pod dn. 18. b. m., że także drugi oddział armii McClella przeprowił się za Potomac i połączył pod Charlestonem z McClellanem, ale do nowej walki nie przyszło jeszcze.

Najświeższa poczta.

Frankfurt, 28. października. Posiedzenie otwarto o godzinie 10½. Weis z Mnichowa został wybrany na prezydenta przez akklamacyę. Weis i 65 jego towarzyszy postawili wniosek wzglę-

